

D e c y z j a

Działając na podstawie:

- art. 192, art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2013 roku, poz. 1232 ze zm.), w związku z § 3 ust. 1 pkt 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 roku, Nr 213, poz. 1397 ze zm.)
- art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 roku, poz. 267 ze zm.),

po rozpatrzeniu wniosku Elektrociepłowni Mielec Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego 3, 39-300 Mielec z dnia 14 października 2015 roku oraz zapoznaniu się z załączonym opracowaniem „Wniosek o zmianę decyzji o udzieleniu pozwolenia zintegrowanego znak: OŚ.6222.3.2011.JK z dnia 02 grudnia 2014 roku dla Elektrociepłowni Mielec Sp. z o.o. wydanej przez Starostę Mieleckiego”.

O r z e k a m

1. Zmieniam za zgodą stron decyzję Starosty Powiatu Mieleckiego z dnia 02 grudnia 2014 roku znak: OŚ.6222.3.2011.JK udzielającą Elektrociepłowni Mielec Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego 3, 39-300 Mielec, REGON 690239465, pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW na działkach nr 52/1 i 52/2 w Mielcu, przy ul. Wojska Polskiego 3, w następujący sposób:

1.1. Punkt I.2.2. decyzji otrzymuje brzmienie:

I.2.2. Ciepłownia (C-II) w skład której wchodzi:

- dwa kotły wodne WR-25 Nr 6 i 7,
 - paliwo podstawowe - węgiel kamienny
 - moc nominalna każdego kotła - 20,00 MW
- urządzenia pomocnicze
 - system pomp wody sieciowej
 - zmiękczalnia wody.

1.2. Punkt I.2.3. decyzji otrzymuje brzmienie:

I.2.3. Elektrociepłownia gazowa, w której zainstalowano:

- dwa agregaty gazowe: A-100 i A-200 o łącznej mocy elektrycznej 8,428 MW_{el} i cieplnej 7,365 MW,
- urządzenia pomocnicze
 - układ chłodzenia,
 - układ odzysku ciepła z akumulatorem ciepła,
 - układ nawiewnej centrali wentylacyjnej oraz wentylatorów nawiewnych.

1.3. Punkt I.3.4. decyzji otrzymuje brzmienie:

I.3.4. Stacje uzdatniania wody (SUW)

Woda dostarczana przez zewnętrznego dostawcę uzdatniania jest na nowym module dekarbonizacji o wydajności 30 m³/h – następnie woda zdekarbonizowana jest kierowana do ciepłowni CII lub do Elektrociepłowni. Woda na CII jest dodatkowo uzdatniania na wymiennikach jonitowych o wydajności 50 m³/h, zaś woda w EC na wymiennikach jonitowych i stacji DEMI o wydajności 2 x 10 m³/h.

Nowy moduł dekarbonizacji wody zapewnia uzyskanie wody o parametrach:

- dla zasadowości 2,6 mval/dm³- usunięcie min. 2.0 mval/dm³

- twardość węglanowa 2,6 mval/dm³ - usunięcie min. 2,0 mval/dm³ co dla twardości ogólnej oznacza redukcję z 4,09 mval/dm³ na min. 2,1 mval/dm³

Uzdatnianie wody będzie następować metodą dekarbonizacji słabo kwaśnej. Metoda ta polega na przepuszczeniu wody przez kolumnę ze słabo kwaśnym kationitem w formie wodorowej. Z wody usuwane są odpowiedzialne za twardość jony wapniowe i magnezowe związane z jonami wodorowęglanowymi. W ich miejsce do wody, równoważnikowo uwalniane są z żywicy jony wodorowe. W ten sposób powstaje słaby kwas węglowy, który jest nietrwały w tak dużej ilości rozpada się na dwutlenek węgla i wodę. Złoże okresowo regeneruje się kwasem solnym i w ten sposób przywraca się jego zdolność wymienną, równocześnie odsala się wodę o ilość zbliżoną do twardości węglanowej. W wodzie pozostaje twardość nie węglanowa, szczątkowa twardość węglanowa oraz wolny CO₂, który zostaje usunięty w desorberze.

W skład stacji dekarbonizacji wody wchodzi:

- Kolumna jonowymienna 2 szt.
- System dystrybucyjny 2 kpl.
- Zawór CLACK TWIN 2 ze sterownikiem objętościowym 1 kpl.
- Żywica CNP80 2 x 600 l

Stacja ta pracuje w systemie E-2 tzn. w układzie dwóch równolegle pracujących kolumn. Za przebieg procesu odpowiedzialny jest sterownik objętościowy, który kontroluje pracę wymienników i daje się łatwo zaprogramować. Sterownik ten służy głównie do zainicjowania procesu regeneracji po przepracowaniu przez wymiennik jonitowy zadanej ilości wody i wyczerpaniu zdolności wymiennej złoża. Składa się z turbinki pomiarowej oraz systemu zbierania danych. Wszystkie dane określające stan pracy stacji (ilość zaprogramowanej wody zmiękczonej, ilość wody wyprodukowanej przez kolumnę, określenie, która z kolumn pracuje itp.) można odczytać na sterowniku.

Stacja jest w pełni automatyczna i bezobsługowa. Rola obsługi ogranicza się jedynie do uzupełniania czynnika regeneracyjnego, którym jest kwas solny. Jest on zasysany z istniejących zbiorników, a dopływ medium odcinany przez specjalne zawory odcinające.

Woda po stacji dekarbonizacji wpływa na desorber, gdzie zostaje napowietrzona poprzez powietrze dostarczane z wentylatora. Woda spływa do zbiornika podziemnego. Za pracę stacji odpowiada sonda hydrostatyczna zamontowana w zbiorniku. W przypadku poziomu maksymalnego zamknięta zostaje przepustnica elektryczna na wejściu do desorbera.

Ze zbiornika wody zdekarbonizowanej woda podawana jest do sieci przez dwie pompy posadowione na ramie podpartej na wibroizolatorach. Każda pompa w zestawie wyposażona jest w armaturę odcinającą i zwrotną (zawory zwrotne, zawory kulowe). W zestawie zastosowany jest zbiornik ciśnieniowy 50l tłumiący uderzenia hydrauliczne. W celu zapewnienia jak najmniejszych kosztów eksploatacyjnych oraz płynności pracy, system wyposażony jest w falownik.

1.3.4.1. SUW przy ciepłowni (C-II)

Uzdatnianie wody w stacji zlokalizowanej przy ciepłowni (C-II) przebiegać będzie dwustopniowo tj. w pierwszej dekarbonizacja w akceleratorze i filtracja na filtrach pośpiesznych, a następnie zmiękczenie na wymiennikach jonowych. Wydajność zmiękczalni wody w C-II w I stopniu uzdatniania wynosi 70 m³/h wody zdekarbonizowanej i przefiltrowanej. Wydajność uzdatniania w II stopniu tj. na wymiennikach jonowych wynosi 50 m³/h wody zmiękczonej.

1.3.4.2. SUW przy elektrociepłowni (EC)

Stacja demineralizacji będzie składać się z dwu niezależnych ciągów technologicznych o zdolności wytwarzania 10 m³/h zdemineralizowanej wody każda. W skład stacji wchodzić będą: kolumny dekarbonizacji i deanionizacji, układ neutralizacji ścieków, układ automatycznego sterowania procesami stacji.

Ścieki po regeneracji jonitów odprowadzane będą do neutralizatora o pojemności 15 m³, skąd po zubożeniu odprowadzane są do kanalizacji. Neutralizacja odbywać się będzie poprzez wymieszanie ścieków poregeneracyjnych z anionitów i kationitów oraz z wykorzystaniem automatycznego dozowania chemikaliów wykorzystywanych do regeneracji złożeń tj. roztworów NaOH lub HCl.

Ścieki z regeneracji wymienników kationitowych EC w ilości ok. 12 m³ na miesiąc zawierają chlorki pochodzące z 10% roztworu NaCl używanego do regeneracji, rozcieńczonego wodą z płukania złoża. Ścieki te kierowane są do kanalizacji przemysłowej Elektrociepłowni.

1.3.5. Odzuzlanie i odpopielanie

Żużel z kotłów parowych odbierany jest z kotłów do wanien odzuzlaczy zgrzeblowych, gdzie schładzany jest wodą, a następnie układem hydrotransportu przenoszony do basenu żużlowego, skąd wybierany jest chwytakiem suwnicy na pole odkładcze przyległe do basenu. Popiół zatrzymany w urządzeniach odpylających i separatorach kierowany jest do kanału żużlowego i transportowany łącznie z żużlem.

W przypadku kotłów wodnych żużel z koryt żużlowych transportowany jest przenośnikami zgrzeblowymi na system taśmociągów i gromadzony na polu odkładczym przyległym do obiektu Ciepłowni.

Wytrącony w bateriach cyklonów popiół kierowany jest podajnikami ślimakowymi do systemu odzuzlania, a następnie taśmociągami transportowany jest łącznie z żużlem na pole odkładcze.

1.4. Punkt 1.4. decyzji otrzymuje brzmienie:

1.4. Parametry pracy instalacji i urządzeń przy normalnej i zwiększonej wydajności produkcji

1.4.1. Elektrociepłownia (EC-I):

- trzy kotły parowe (OR-64) nr 1 – 3,
 - Typ kotła - OR-64/40 x 450
 - Rodzaj paleniska - rusztowe
 - Paliwo podstawowe - węgiel kamienny
 - Paliwo rozpałkowe - drewno
 - Wydajność nominalna - 50 t/h
 - Ciśnienie znamionowe - 3.92 MPa (40 at)
 - Ciśnienie za przegrzewaczem pary - 3.53 MPa (36 at)
 - Temperatura pary przegrzanej - 450°C
 - Temperatura projektowa wody zasilającej - 150°C
 - Temperatura wody zasilającej bez podgrzewacza regeneracyjnego - 105 °C
 - Pojemność wodna - 36 m³
 - Powierzchnia rusztu - 54 m² (2 ruszty)
 - Sprawność znamionowa kotła - 79 - 82%
 - Temperatura spalin za kotłem - 160 - 190 °C
 - Ilość spalin za kotłem - 1500 - 2000 Nm³/min
 - Moc cieplna kotła - 37,5 MW_t
 - Sumaryczna maksymalna moc cieplna kotłów parowych - 112,5 MW_t
 - Sumaryczna maksymalna moc cieplna kotłów parowych osiągalna - 112,5 MW_t
- urządzenia pomocnicze
 - system pomp wody zasilającej o łącznej wydajności 782 m³/h
 - stację odgazowania wody zasilającej o parametrach roboczych 1,2 atm., 105 °C,
 - stację odgazowania wody uzupełniającej sieć ciepłowniczą o parametrach roboczych 1,2 atm., 105 °C,
 - turbosespół upustowo-kondensacyjny AP-6 o mocy znamionowej 6 MW i przetyku pary świeżej 55 t/h,
 - turbosespół przeciwpięśny AR-4 o mocy znamionowej 4 MW i przetyku pary świeżej 35,6 t/h,
 - turbosespół upustowo - kondensacyjny VE40 o mocy znamionowej 20,4 MW i przetyku pary świeżej 115 t/h,
 - pompy wody chłodzącej o łącznej wydajności 2500 m³/h
 - dwie stacje redukcyjno-schładzające 40/2 bar i 450/200 °C o wydajnościach 50 t/h i 70 t/h,
 - wymienniki ciepłownicze para-woda: dwa wymienniki płaszczowo-rurowe o mocy po 34 MW każdy, oraz dwa wymienniki płaszczowo-rurowe o mocy 17 MW każdy i jeden wymiennik płaszczowo-rurowy o mocy 28 MW,

- schładzacz skroplin z wymienników ciepłowniczych o mocy 6,9 MW,
- system pomp wody sieciowej o łącznej wydajności 1868 m³/h
- zmiękczalnia wody o wydajności 30 m³/h wody zmiękczonej,
- stacja demineralizacji wody składająca się z dwu niezależnych ciągów technologicznych o zdolności wytwarzania 10 m³/h zdemineralizowanej wody każda,
- chłodnia wentylatorowa pozwalająca na schłodzenie wody w ilości 2000 t/h o 10°C, przy temperaturze wilgotnego termometru 31°C.

I.4.2. Ciepłownia (C-II)

- dwa kotły wodne WR-25 Nr 6 i 7,
 - Typ kotła - WR-25
 - Oznaczenie kotłów - K6, K7
 - Rodzaj paleniska - rusztowe
 - Paliwo podstawowe - węgiel kamienny
 - Moc nominalna kotła - 17,20 Gcal/h = 20,00 MW
 - Sprawność nominalna kotła - 83 %
 - Temperatura spalin za kotłem - 160°C
 - Ilość spalin za kotłem - 965 Nm³/min
 - Powierzchnia rusztu - 35 m² (2 ruszty)
 - Temperatura wody zasilającej - 80°C
 - Temperatura wody wylotowej - 135°C
 - Przepływ nominalny wody - 312 Mg/h
 - Pojemność wodna kotła - 12 m³
 - Maksymalna nominalna moc cieplna kotłów wodnych - 48,20 MW_t
 - Maksymalna moc cieplna kotłów wodnych osiągalna nominalna - 48,20 MW_t

I.4.3. Elektrociepłownia gazowa

- Silnik gazowy nr 1 10-N-100 typ JMS 624 GS-N.LC (TSTC) i Silnik gazowy nr 2 10-N-200 typ JMS 624 GS-N.LC (TSTC)
 - Typ silników - JMS 624 GS-N.LC(TSTC)
 - Oznaczenie silników - Nr 1 i Nr 2
 - Rok zainstalowania silników - 2011
 - Paliwo podstawowe - gaz ziemny wysokometanowy GZ-50
 - Silnik gazowy nr 1
 - Moc elektryczna - 4214 kW el
 - Moc cieplna - 3757 kW Th
 - Sprawność:
 - elektryczna - 45,0 %
 - termiczna - 40,2 %
 - łączna - 85,2 %
 - Silnik gazowy nr 2
 - Moc elektryczna - 4214 kW el
 - Moc cieplna - 3608 kW Th
 - Sprawność:
 - elektryczna - 45,0%
 - termiczna - 38,6%
 - łączna - 83,6%
 - Temperatura spalin w kominie - 120°C
 - Ilość spalin za urządzeniem - 37 052 Nm³/godz.
 - Sumaryczna moc cieplna silników gazowych - 7,365 MW_t
 - Sumaryczna moc elektryczna silników gazowych - 8,428 MW_{el}
- urządzenia pomocnicze:
 - układ chłodzenia 1-go stopnia intercoolera, w skład którego wchodzi pompy obiegowe: P-150 i P-250, wymienniki ciepła E-100 i E-200 oraz E-150 i E-250

- układ chłodzenia 2-go stopnia intercoolera, w skład którego wchodzi pompy obiegowe: P-100, P-200, chłodnice wentylatorowe: E-120 i E-220,
- układ odzysku ciepła z akumulatorem ciepła A-100 stanowiącym zbiornik wodny o pojemności 1800 m³, 1 wymiennik ciepła: E-400, z dwoma pompami cyrkulacyjnymi: P-600A i P-600B,
- układ nawiewnej centrali wentylacyjnej oraz wentylatorów nawiewnych.

1.5. Punkt I.5. decyzji otrzymuje brzmienie:

I.5. Parametry produkcyjne instalacji

Tabela 1. Parametry produkcyjne instalacji

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wartość
Zestawienie danych produkcyjnych EC			
1	Maksymalna moc cieplna kotłów parowych	MW _t	112,5
2	Maksymalna moc cieplna kotłów parowych osiągalna	MW _t	112,5
3	Moc cieplna zainstalowana członu ciepłowniczego	MW _t	159,865
4	Maksymalne zapotrzebowanie ciepła w nośniku wodnym	MW _t	120
5	Moc cieplna kotłów wodnych	MW _t	40
6	Nominalna moc cieplna kotłów wodnych	MW _t	48,20
7	Moc elektryczna zainstalowana	MW _e	38,828
8	Moc elektryczna osiągalna	MW _e	32,828
9	Maksymalna moc cieplna agregatów gazowych	MW _t	7,365
10	Maksymalna moc cieplna agregatów gazowych osiągalna	MW _t	7,365
Zestawienie potrzeb własnych EC			
11	Roczne zużycie ciepła	GJ	70 000
12	Roczne zużycie energii elektrycznej	MWh	10 000
13	Maksymalne zapotrzebowanie mocy elektrycznej	MW _e	3,0

1.6. W punkcie II.1. decyzji tabela nr 4 otrzymuje brzmienie:

Tabela 4. Dopuszczalne roczne wielkości emisji z instalacji

Źródło emisji	Roczna emisja zanieczyszczeń [Mg]						
	SO ₂	NO ₂	pył ogółem		pył zawieszony		CO
			Do 31.12.2015	Od 01.01.2016	Do 31.12.2015	Od 01.01.2016	
Kotły parowe OR-64	850,65	227,03	233,4	67,79	46,7	14,50	-
Kotły wodne WR-25	129,69	34,54	24,6	13,89	4,9	3,10	-
Silniki gazowe	1,24	45,20	1,60	1,60	1,6	1,57	117,36
Razem EC Mielec	981,58	306,77	259,6	83,28	53,2	19,17	117,36

1.7. Punkt II.4.1. decyzji otrzymuje brzmienie:

II.4.1. Rodzaje i ilości wytworzonych odpadów niebezpiecznych

Tabela 5. Rodzaje i ilości wytworzonych odpadów niebezpiecznych

Lp.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Ilość [Mg/rok]	Źródło wytwarzania
1	Odpady farb i lakierów zawierających rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne	08 01 11*	0,10	Pozostałości farb i lakierów, które powstają po prowadzonych pracach konserwacyjno – remontowych w obrębie instalacji
2	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 02 05*	13,0	Odpady powstają podczas eksploatacji silników gazowych, oraz maszyn i urządzeń, których użytkowanie wymaga okresowej wymiany oleju.
3	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 03 07*	2/1 rok – częściowa wymiana 11/5 lat – całkowita wymiana oleju	Oleje mineralne (do transformatorów) otrzymywane z ropy naftowej o temperaturze wrzenia powyżej 300°C, zawierające głównie węglowodory wyższe, nie zawierają wody ani ciał stałych
4	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone (np. środkami ochrony roślin I i II klasy toksyczności - bardzo toksyczne i toksyczne)	15 01 10*	0,50	Opakowania po substancjach używanych przy pracach konserwacyjno-remontowych w obrębie instalacji
5	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	15 02 02*	1,2	Zużyte rękawice, odzież robocza, obuwie, zużyte czyściwo zanieczyszczone olejami.
6	Filtry olejowe	16 01 07*	0,80	Odpad stanowią zużyte filtry olejowe zawierające niewielkie ilości przepracowanych olejów silnikowych głównie pochodzące z silników gazowych oraz wózków spalinowych
7	Płyny zapobiegające zamarzaniu zawierające niebezpieczne substancje	16 01 14*	0,40	Glikol stosowany jest w systemie chłodzenia silników gazowych oraz w układach chłodzenia wózków transportowych.
8	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	16 02 13*	0,40	Lampy fluorescencyjne i inne odpady zawierające rtęć. Zużyte świetlówki powstają na każdej placówce na terenie Zakładu
9	Chemikalia laboratoryjne i analityczne (np. odczynniki chemiczne) zawierające substancje niebezpieczne, w tym mieszaniny chemikaliów laboratoryjnych i analitycznych	16 05 06*	0,05	Odpad stanowią zużyte chemikalia (np. przeterminowane odczynniki chemiczne) organiczne i nieorganiczne (mieszaniny) zawierające substancje niebezpieczne powstające

Lp.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Ilość [Mg/rok]	Źródło wytwarzania
10	Chemikalia laboratoryjne i analityczne (np. odczynniki chemiczne) zawierające substancje niebezpieczne, w tym mieszaniny chemikaliów laboratoryjnych i analitycznych	16 05 07*	0,05	w laboratorium
11	Zużyte organiczne chemikalia zawierające substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)	16 05 08*	0,05	
12	Baterie i akumulatory ołowiowe	16 06 01*	0,6	Zużyte akumulatory ołowiowe – w skład zużytych akumulatorów wchodzi ołów i jego związki, elektrolit (kwasu siarkowego) zawierający metale ciężkie, obudowy z tworzyw sztucznych Zużyte baterie z urządzeń elektrycznych. Odpady te powstają głównie podczas wymiany baterii awaryjnego zasilania maszyn i urządzeń kontrolno-pomiarowych
13	Odpady drewna, szkła i tworzyw sztucznych zawierające lub zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (podkłady kolejowe)	17 02 04*	1,0	Podkłady kolejowe wymieniane podczas remontów
14	Materiały izolacyjne zawierające azbest	17 06 01*	0,1	Materiały izolacyjne oraz uszczelki stosowane w latach poprzednich w połączeniach kołnierзовych zawierające azbest oraz izolacje cementowo-azbestowe rurociągów parowych

1.8. Punkt III.1. decyzji otrzymuje brzmienie:

III.1. Warunki odbiegające od normalnych stanów będą rozruchy kotłów (od uruchomienia do osiągnięcia parametrów znamionowych) i odstawiania (od chwili rozpoczęcia procedury odstawiania do zaprzestania podawania paliwa do kotłów). Czas rozruchu kotła OR-64 ze stanu zimnego wynosić będzie do 5 godzin. W przeciągu roku ilość odstawiń i uruchomień każdego z kotłów wyniesie do 40. Czas odstawienia kotła do 4 godzin.

1.9. Punkt III.2. decyzji otrzymuje brzmienie:

III.2. Czas rozruchu kotła WR-25 ze stanu zimnego wyniesie do 100 minut, a ze stanu gorącego 30+40 minut. W przeciągu roku ilość odstawiń i uruchomień każdego z kotłów wynosi do 110. Rozruch kotłów parowych prowadzony będzie poprzez stację redukcyjno-schładzającą, jedynie w przypadku braku możliwości wykorzystania stacji redukcyjno-schładzającej – w innych przypadkach możliwe jest prowadzenie rozruchu poprzez zawory rozruchowe do atmosfery.

1.10. Punkt V.1.1. decyzji otrzymuje brzmienie:

V.1.1. Parametry źródeł emisji do powietrza

– Kotły parowe OR-64

Spaliny z każdego z kotłów OR-64 wyprowadzane są do atmosfery dwoma niezależnymi ciągami, lewym i prawym, każdy składający się z:

- przewodów spalin,

- multicyklon osiowy oraz odpylacz cyklonowy,
- cyklon bateryjny i pulsacyjny filtr tkaninowy,
- wentylatorów wyciągowych spalin.

Spaliny z wentylatorów spalin kierowane są do stalowych kominów (na każdy kocioł jeden komin) o parametrach:

- wysokość - 41,5 m
- średnica wylotowa - 1,8 m

Układ odpylania spalin z każdego z kotłów dwustopniowy:

- multicyklon osiowy oraz odpylacz cyklonowy
- cyklon bateryjny i pulsacyjny filtr tkaninowy

Spaliny wychodzące z kotła kierowane są w pierwszym etapie na multicyklon osiowy, gdzie następuje wstępne odpylenie najgrubszych frakcji. W celu podwyższenia skuteczności odpylania w pierwszej fazie, zastosowano samoczynnie działający obieg spalin na odpylacz cyklonowy. Z obudowy multicyklonu osiowego odsysane jest do 20% spalin i kierowane na ww. odpylacz a następnie spaliny kierowane są do filtracji drugiego stopnia.

Drugi etap odpylania spalin, w którym eliminowane są najdrobniejsze frakcje, odbywa się na cyklonach bateryjnych oraz filtrze tkaninowym. Spaliny po przejściu przez multicyklon osiowy kierowane są na zestaw cyklonów bateryjnych. W celu osiągnięcia stężenia zapylenia spalin poniżej 100 mg/Nm³ również zastosowano układ częściowego odessania spalin, jednak w tym przypadku filtrem pomocniczym jest filtr tkaninowy pulsacyjny. Z obudowy cyklonów bateryjnych odsysane jest do 10% spalin, na filtr tkaninowy. W końcowej fazie spaliny z baterii cyklonów i filtru tkaninowego mieszają się w kanale spalin.

Układ recyrkulacji powietrza podmuchowego oraz multicyklon z filtrem tkaninowym stanowi integralną całość, gdyż w przypadku zmiany obciążenia kotła skuteczność odpylania układu recyrkulacji będzie zmienna, a człon odpylania końcowego ma za zadania wyrównywać poziom ładunku zanieczyszczeń w postaci pyłu do wymaganej Rozporządzeniem normy 100 mg/Nm³.

Łączna sprawność układu wynosi 98,5%.

– Kotły wodne WR-25

Spaliny z każdego z kotłów wodnych WR-25 oczyszczane są w multicyklonie osiowym, odpylaczu cyklonowym oraz cyklonie bateryjnym i filtrze pulsacyjnym tkaninowym o skuteczności odpylania 98,5%, a następnie odprowadzane są do powietrza wspólnym stalowym emitorem z wykładziną ceramiczną o średnicy wylotowej 1,55 m i wysokości 45 m.

– Silniki spalinowe

Spaliny z agregatów gazowych wprowadzane są do powietrza bez oczyszczania dwuprzewodowym emitorem o parametrach:

- wysokość - 41,5 m
- średnica wewnętrzna pojedynczego przewodu - 700 mm
- średnica wewnętrzna wylotu emitora 650 mm

Tabela 7. Podokresy pracy poszczególnych urządzeń wytwórczych w EC Mielec

Sezon	Lp.	Ilość pracujących urządzeń wytwórczych w EC Mielec						
		Kotły parowe OR	% wydajności znamionowej	Silniki gazowe	% wydajności znamionowej	Kotły wodne WR	% wydajności znamionowej	czas pracy w roku[h]
zimowy	1.	3	100%	2	100%	2	90%	77
	2.	3	100%	2	100%	1	85%	451
	3.	3	71%	2	100%	0	-	1780
	4.	3	100%	1	100%	2	85%	100
	5.	3	100%	1	100%	1	78%	36

Sezon	Lp.	Ilość pracujących urządzeń wytwórczych w EC Mielec						
		Kotły parowe OR	% wydajności znamionowej	Silniki gazowe	% wydajności znamionowej	Kotły wodne WR	% wydajności znamionowej	czas pracy w roku[h]
	6.	2	100%	2	100%	2	81%	20
	7.	2	100%	2	100%	1	79%	248
	8.	2	65%	2	100%	0	-	2310
	9.	2	100%	1	85%	0	-	92
	10.	1	100%	2	100%	1	43%	7
	11.	1	60%	2	100%	0	-	110
letni	1.	0	-	2	100%	1	51%	1396
	2.	0	-	2	65%	0	-	1921
	3.	0	-	1	100%	1	30%	212

Przy założeniu:

Wydajność znamionowa:

kotłów parowych OR - 50,0t/h

kotłów wodne WR - 20,00 MW_t

Silniki gazowe - 3,76MW_t

Produkcja ciepła - 1 155 000 GJ

1.11. Punkt V.1.2. decyzji otrzymuje brzmienie:

V.1.2. Ustalam warunki wprowadzania gazów i pyłów do powietrza

V.1.2.1. Zanieczyszczenia z każdego komina (E1, E2, E3) odprowadzane są za pomocą wentylatora spalin (WVOax40; sztuk 4) poprzez multicyklon przelotowy (typ - MCP-Ist/5x4; sztuk 2) następnie przez baterię bicyklonów (typ - BC-8xφ1150; sztuk 2) do filtra workowego (typ - FP-112/2,0/125; sztuk 4); łączna skuteczność systemu odpylania - 98,5 %

V.1.2.2. Zanieczyszczenia z komina kotłów wodnych WR-25 odprowadzane są za pomocą wentylatora spalin (WPWS-71/1,8; sztuk 2) poprzez multicyklon przelotowy (typ - MCP-Ist/5x4; sztuk 2) następnie przez baterię bicyklonów (typ - BC-8xφ1150; sztuk 2) do filtra workowego (typ - FP-112/2,0/125; sztuk 2); łączna skuteczność systemu odpylania - 98,5 %.

V.1.2.3. Zanieczyszczenia z procesu spalania gazu ziemnego (Silnik 10-N-100) odprowadzane będą emitorem E5, strumień spalin wilgotnych - 17.350 m³/h, strumień spalin suchych - 15.600 m³/h, temperatura spalin 125°C.

V.1.2.4. Zanieczyszczenia z procesu spalania gazu ziemnego (Silnik 10-N-200) odprowadzane będą emitorem E6, strumień spalin wilgotnych - 17.350 m³/h, strumień spalin suchych - 15.600 m³/h, temperatura spalin 145°C.

1.12. W punkcie V.2. decyzji tabela nr 9 otrzymuje brzmienie:

Tabela 9. Źródła typu „punktowego”

Kod źródła hałasu	Nazwa źródła hałasu	Dokument referencyjny	Czas pracy źródła	Równoważny poziom „A” mocy akustycznej źródła [dB]		Środki ograniczające emisję hałasu do środowiska
				dzień	Noc	
P11	Chłodnia wentylatorowa	nie zidentyfikowany	praca ciągła	107	92	przetwornice częstotliwości
P12-P15	Wyrzuty kominowe - 4 szt.	nie zidentyfikowany	praca ciągła	90	90	nie występują

Kod źródła hałasu	Nazwa źródła hałasu	Dokument referencyjny	Czas pracy źródła	Równoważny poziom „A” mocy akustycznej źródła [dB]		Środki ograniczające emisję hałasu do środowiska
				dzień	Noc	
P1-P2sg	Chłodnie wentylatorowe – 2 szt.	nie zidentyfikowany	praca ciągła	93	93	nie występują
P3-P4sg	Wentylatory wyciągu spalin – 2 szt.	nie zidentyfikowany	praca ciągła	90	90	fałownik
P5-P6sg	Wyrzuty kominowe spalin – 2 szt.	nie zidentyfikowany	praca ciągła	85	85	fałowniki wentylatorów
P16-P21	Wentylator wyciągu spalin (przy kotłach OR-64) typu WWOax-125 – 6 szt.	nie zidentyfikowany	praca ciągła	87	87	Izolacja akustyczna
P22-P34	Wentylator cyrkulacji spalin (przy kotłach OR-64) typu WWOax-40 – 12 szt.	nie zidentyfikowany	praca ciągła	85	85	Izolacja akustyczna
P41-P43	Wentylator recyrkulacji spalin (przy kotłach OR-64) typu WPPO-50/1,8 – 3 szt.	nie zidentyfikowany	praca ciągła	81	81	Izolacja akustyczna
P44-P45	Wentylator wyciągu spalin (przy kotłach WR-25) typu WPWS-71/1,8 – 2 szt.	nie zidentyfikowany	praca ciągła	86	86	Izolacja akustyczna
P46-P47	Wentylator cyrkulacji spalin przy kotłach WR-25) typu WWOax-40 – 2 szt.	nie zidentyfikowany	praca ciągła	85	85	Izolacja akustyczna
P48-P49	Wentylator recyrkulacji spalin przy kotłach WR-25) typu WPWS 56/1,8 – 2 szt.	nie zidentyfikowany	praca ciągła	85	85	Izolacja akustyczna

1.13. Punkt VI. decyzji otrzymuje brzmienie:

VI. Określam rodzaj i maksymalną ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw w skali roku.

Acetylen	-	1.200 [kg]
Farby i emalie	-	750 [kg]
Rozpuszczalniki	-	450 [kg]
Olej napędowy	-	13.000 [kg]
Benzyna bezołowiowa	-	2.500 [kg]
Oleje inne niż napędowe	-	12.500 [kg]
Kwas solny	-	60 [Mg]
Kwas siarkowy	-	8.000 [kg]
Wodorotlenek sodowy	-	20.000 [kg]
Kalnit	-	10.000 [kg]
Elimin-ox	-	1.000 [kg]
Nalco 3D115	-	800 [kg]
Nalco 8506	-	40 [kg]
Trasar	-	600 [kg]
Roczne zużycie węgla	-	90.000 [Mg]
gaz ziemny	-	16 400 250[m ³ N]
Roczne zużycie ciepła	-	70 000 [GJ]
Roczne zużycie energii elektrycznej	-	10 000 [MWh]

1.14. Punkt VII.1.1. decyzji otrzymuje brzmienie:

VII.1.1. Monitoring efektywności wykorzystania zasobów.

Należy prowadzić kontrolę niżej wymienionych wskaźników wraz z ich pisemną rejestracją: zużycie paliwa (węgiel kamienny), zużycie wody, wytworzona: energia cieplna, para, energia elektryczna, ścieki.

1.15. Punkt VII.2. decyzji otrzymuje brzmienie:

VII.2. Monitoring emisji gazów i pyłów do powietrza

VII.2.1. Ustalam zakres, miejsca i częstotliwość pomiarów wielkości emisji do powietrza:

VII.2.1.1. Na emitorach E1, E2, E3 oraz E4 należy prowadzić okresowe pomiary:

VII.2.1.1.1. dwutlenku siarki [mg/m^3],

VII.2.1.1.2. tlenków azotu [mg/m^3] (w przeliczeniu na dwutlenek azotu),

VII.2.1.1.3. pyłu ogółem [mg/m^3],

VII.2.1.1.4. tlenku węgla [mg/m^3],

VII.2.1.1.5. zawartości tlenu [%],

VII.2.1.1.6. prędkości przepływu gazów odlotowych [m/s] lub ciśnienia dynamicznego gazów odlotowych [Pa],

VII.2.1.1.7. temperatury gazów odlotowych [K],

VII.2.1.1.8. ciśnienia statycznego lub bezwzględne gazów odlotowych [Pa],

VII.2.1.1.9. wilgotności bezwzględnej gazów odlotowych lub stopień zawilżenia gazów odlotowych

VII.2.1.2. Na emitorach E1, E2, E3 i E4 należy prowadzić okresowe pomiary dwa razy do roku, raz w sezonie zimowym (październik – marzec) oraz raz w sezonie letnim (kwiecień – wrzesień).

VII.2.2. Metodyki pomiarowe dla substancji wprowadzanych do atmosfery z emitorów E1, E2, E3 i E4:

VII.2.2.1. Pomiar emisji dwutlenku siarki [mg/m^3] należy wykonać metodą absorpcji promieniowania IR lub UV, lub inną metodą optyczną, lub inną metodą zgodną z normą PN-EN 14791,

VII.2.2.2. Pomiar emisji tlenków azotu [mg/m^3] (w przeliczeniu na dwutlenek azotu) należy wykonać metodą chemiluminescencyjną lub absorpcji promieniowania IR lub inną metodą optyczną,

VII.2.2.3. Pomiar emisji pyłu ogółem [mg/m^3] należy wykonać metodą grawimetryczną,

VII.2.2.4. Pomiar emisji tlenku węgla [mg/m^3] należy wykonać metodą absorpcji promieniowania IR,

VII.2.2.5. Pomiar zawartości tlenu [%] należy wykonać metodą paramagnetyczną, celi cyrkonowej lub inną elektrochemiczną gwarantującą niepewność pomiaru nie gorszą niż $\pm 1,0\%$ obj. O_2 ,

VII.2.2.6. Pomiar prędkości przepływu gazów odlotowych [m/s] lub ciśnienia dynamicznego gazów odlotowych [Pa] należy wykonać dowolną metodą gwarantującą niepewność pomiaru mniejszą niż 10%,

VII.2.2.7. Pomiar emisji temperatury spalin [K] należy wykonać dowolną metodą gwarantującą niepewność pomiaru ± 5 [K],

VII.2.2.8. Pomiar emisji ciśnienia statycznego spalin [Pa] należy wykonać dowolną metodą gwarantującą niepewność pomiaru mniejszą niż 10%,

VII.2.2.9. Pomiar emisji współczynnika wilgotności należy wykonać dowolną metodą gwarantującą niepewność pomiaru mniejszą niż: 20% w przypadku wilgotności bezwzględnej gazów odlotowych, 10% w przypadku stopnia zawilżenia gazów odlotowych.

1.16. Punkt VII.3.2.2. decyzji otrzymuje brzmienie:

VII.3.2.2. Zakres kontroli winien obejmować następujące czynności i pomiary:

VII.3.2.2.1. separator olejów

- kontrola położenia pływaka – co dwa tygodnie,

- kontrola ilości szlamu i części pływających – 1 raz w miesiącu,
 - kontrola stanu technicznego – co ½ roku,
- VII.3.2.2.2. osadnik ścieków przemysłowych przy EC - poziom osadów – 1 raz w kwartale,
- ilość ścieków odprowadzanych z osadnika do kanalizacji – w sposób ciągły
 - jakość ścieków odprowadzanych przelewem z osadnika do kanalizacji – w punkcie pomiarowym PPK1 – 2 razy do roku,
- VII.3.2.2.3. ilość i jakość ścieków odprowadzanych z basenu poza układem odzulfiania – w czasie okresowego opróżniania zbiornika, nie rzadziej niż raz w roku,
- VII.3.2.2.4. osadnik ścieków przemysłowych przy C-II,
- poziom osadów – 1 raz w miesiącu,
 - ilość ścieków odprowadzanych z osadnika do kanalizacji – w sposób ciągły,
 - jakość ścieków odprowadzanych przelewem z osadnika do kanalizacji – w punkcie pomiarowym PPK3 - 2 razy w roku.
- VII.3.2.2.5. zakres w/w analiz ścieków winien obejmować:
- temperaturę,
 - odczyn,
 - ChZT,
 - zawiesina,
 - azot ogólny,
 - fosfor ogólny,
 - ekstrakt eterowy,
 - chlorki,
 - siarczany.
- VII.3.2.2.6. Punkty kontrolne pomiaru jakości ścieków (PPK1 i PPK3) zlokalizowane są w ostatnich studzienkach oznaczonych w terenie i opisanych w formie tablicy, przed wlotem do kanalizacji eksploatowanej przez spółkę EURO-EKO w Mielcu.

2. Pozostałe warunki decyzji Starosty Powiatu Mieleckiego z dnia 02 grudnia 2014 roku znak: OŚ.6222.3.2011.JK pozostawiam bez zmian.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 14 września 2015 roku firma Elektrociepłownia Mielec Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego 3, 39-300 Mielec zwróciła się do Starosty Mieleckiego o zmianę pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW z dnia 02 grudnia 2014 roku znak: OŚ.6222.3.2011.JK.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 i ust. 2 pkt 23 lit. k ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2013.1235 z późn. zm.) informacja o przedmiotowym wniosku znajduje się w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informację o środowisku i jego ochronie pod nr 271/2015 na stronie internetowej www.bip.powiat-mielecki.gov.pl.

Na terenie Zakładu eksploatowana jest instalacja – elektrownia konwencjonalna, elektrociepłownia lub inna instalacja do spalania paliw w celu wytworzenia energii elektrycznej lub ciepłej, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt.3, o mocy cieplnej rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu, nie mniejszej niż 25 MW, a przy stosowaniu paliwa stałego – nie mniejszej niż 10 MW, która na podstawie § 3 ust 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r., Nr 213, poz. 1397 ze zm.), zaliczana jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Tym

samym zgodnie z art. 183 w związku z art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.) organem właściwym do zmiany decyzji jest Starosta.

Instalacja została zaklasyfikowana zgodnie z pkt 1 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U.2014.1169) do instalacji do wytwarzania energii i paliw: do spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW.

Po analizie formalnej złożonych dokumentów, pismem znak: OŚ.6222.3.2011.JK z dnia 24 września 2015 roku zawiadomiłem o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla w/w instalacji. Działając w myśl art. 209 ust. 1 ustawy POŚ wersja elektroniczna przedmiotowego wniosku przesłana została Ministrowi Środowiska za pomocą środków komunikacji elektronicznej w dniu 28 września br.

Po szczegółowym zapoznaniu się z opracowaniem „Wniosek o zmianę decyzji o udzieleniu pozwolenia zintegrowanego znak: OŚ.6222.3.2011.JK z dnia 02 grudnia 2014 roku dla Elektrociepłowni Mielec Sp. z o.o. wydanej przez Starostę Mieleckiego” stwierdzono, iż spełnia w sposób dostateczny wszystkie wymogi określone art. 184 ust. 2-4, art. 208 i art. 221 ustawy POŚ.

Zakres wnioskowanych zmian w instalacji dotyczy głównie kwestii związanej z rozbudową stacji uzdatniania wody o dodatkowy moduł dekarbonizacji, aktualizacji zapisów pozwolenia (zmiany doprecyzowujące opisy występujące w pozwoleniu), zwiększeniu ilości odpadów oraz zmiany warunków pracy kotłów.

Nowo budowany moduł dekarbonizacji powoduje powiększenie dotychczasowej stacji uzdatniania wody. Woda wstępnie zdekarbonizowana nadal będzie poddawana zmiękczeniu w obiekcie CII według starego schematu oraz demineralizowana wg starego schematu.

Uzdatnianie wody w nowej stacji uzdatniania zapewnia uzyskanie wody o parametrach:

- dla zasadowości 2,6 mval/dm³ - usunięcie min. 2,0 mval/dm³
- twardość węglanowa 2,6 mval/dm³ - usunięcie min. 2,0 mval/dm³ co dla twardości ogólnej oznacza redukcję z 4,09 mval/dm³ na min. 2,1 mval/dm³

Uzdatnianie wody będzie następować metodą dekarbonizacji słabo kwaśnej. Metoda ta polega na przepuszczeniu wody przez kolumnę ze słabo kwaśnym kationitem w formie wodorowej. Z wody usuwane są odpowiedzialne za twardość jony wapniowe i magnezowe związane z jonami wodorowęglanowymi. W ich miejsce do wody, równoważnikowo uwalniane są z żywicy jony wodorowe. W ten sposób powstaje słaby kwas węglowy, który jest nietrwały w tak dużej ilości rozpada się na dwutlenek węgla i wodę. Złoże okresowo regeneruje się kwasem solnym i w ten sposób przywraca się jego zdolność wymienną, równocześnie odsala się wodę o ilość zbliżoną do twardości węglanowej. W wodzie pozostaje twardość nie węglanowa, szczątkowa twardość węglanowa oraz wolny CO₂, który zostaje usunięty w desorberze.

W skład stacji dekarbonizacji wody wchodzi:

- Kolumna jonowymienna 2 szt.
- System dystrybucyjny 2 kpl.
- Zawór CLACK TWIN 2 ze sterownikiem objętościowym 1 kpl.
- Żywica CNP80 2 x 600 l

Stacja ta pracuje w systemie E-2 tzn. w układzie dwóch równoległych pracujących kolumn. Za przebieg procesu odpowiedzialny jest sterownik objętościowy, który kontroluje pracę wymienników i daje się łatwo zaprogramować. Stacja jest w pełni automatyczna i bezobsługowa. Rola obsługi ogranicza się jedynie do uzupełniania czynnika regeneracyjnego, którym jest kwas solny. Jest on zasysany z istniejących zbiorników, a dopływ medium odcinany przez specjalne zawory odcinające.

Woda po stacji dekarbonizacji wpływa na desorber, gdzie zostaje napowietrzona poprzez powietrze dostarczane z wentylatora. Woda spływa do zbiornika podziemnego. Za pracę stacji odpowiada sonda hydrostatyczna zamontowana w zbiorniku. W przypadku poziomu maksymalnego zamknięta zostaje przepustnica elektryczna na wejściu do desorbera.

Ze zbiornika wody zdekarbonizowanej woda podawana jest do sieci przez dwie pompy posadowione na ramie podpartej na wibroizolatorach. Każda pompa w zestawie wyposażona jest w armaturę odcinającą i zwrotną (zawory zwrotne, zawory kulowe). W zestawie zastosowany jest zbiornik ciśnieniowy 50l tłumiący uderzenia hydrauliczne. W celu zapewnienia jak najmniejszych kosztów eksploatacyjnych oraz płynności pracy, system wyposażony jest w falownik.

Zakład planuje produkcję 65.000m³ wody zdekarbonizowanej rocznie, wobec czego należy przeprowadzić około 200 regeneracji kwasem solnym. Na każdą regenerację producent wymaga około 200dm³ czynnika regeneracyjnego (kwas solny), w związku z powyższym na wniosek strony zwiększono jego wykorzystanie do 60 Mg/rok.

Zmiana pozwolenia jest również związana z ilością wytworzonych odpadów. Ze względu na modernizację silnika, związaną z nią zmianą rodzajów używanych filtrów olejowych oraz częstotliwością wymiany, zwiększono ich ilość z 0,50 Mg/rok na 0,80 Mg/rok. Miejsce gromadzenia, sposób transportu i zagospodarowania pozostaje bez zmian.

Ponadto z uwagi na zakończone prace modernizacyjne układu odpylania, nastąpiła częściowa likwidacja źródeł punktowych hałasu. Zlikwidowanych zostało 10 sztuk wentylatorów.

Ze względu na zwiększoną wydajność znamionową kotłów wodnych WR-25 w niektórych podokresach, nastąpi nieznaczna zmiana w zakresie dopuszczalnych rocznych wielkości emisji z instalacji. W niewielkim stopniu zwiększy się roczna emisja dwutlenku siarki oraz dwutlenku azotu, odpowiednio o 1,4% i 1,2%. Emisja pyłu ogółem wskutek zrealizowanej modernizacji układu odpylania na przełomie 2014 i 2015 roku osiągnęła poziom emisji gwarantujący dotrzymanie standardów emisyjnych, dlatego też od stycznia 2016 roku wnioskodawca chce utrzymać emisję na poziomie, do którego nabył uprawnienia na podstawie dotychczas obowiązującego pozwolenia zintegrowanego - 83,28 Mg. W przypadku tlenku węgla emisja ulegnie zmniejszeniu o 5,6% w stosunku do poprzedniej.

Dokonano również zmiany w punkcie VII.2.1 decyzji w zakresie monitoringu emisji gazów i pyłów do powietrza. W dotychczas obowiązującym pozwoleniu na emitorze E4 okresowe pomiary emisji do powietrza prowadzone były z częstotliwością raz do roku. Obecnie ustalono prowadzenie pomiarów dwa razy do roku, raz w sezonie zimowym oraz raz w sezonie letnim.

Zgodnie z zapisem art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, wnioskodawca zidentyfikował substancje powodujące ryzyko, zdefiniowane w art. 3 pkt 37a w/w ustawy, wykorzystywane, produkowane lub uwalniane na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji IPPC. Równocześnie, w oparciu o rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str.1, ze zm.) dokonano oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych na terenie zakładu wykorzystywanymi substancjami niebezpiecznymi. Wobec powyższego opracowano i przedłożono analizę wymagalności opracowywania raportu początkowego. Sporządzono dokładną charakterystykę substancji niebezpiecznych, wskazano ich skład chemiczny, miejsce wykorzystywania i możliwe miejsce uwalniania.

Nie zidentyfikowano tzw. „istotnych substancji powodujących ryzyko”, które z uwagi na swoje właściwości fizyczne i chemiczne mogą powodować ryzyko zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych na terenie zakładu. Substancje zakwalifikowane wstępnie jako „powodujące ryzyko” nie posiadają faktycznego potencjału do zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego. W związku z powyższym podjęto decyzję o niesporządzaniu raportu początkowego.

Po analizie wniosku uznano, że wprowadzone zmiany obowiązującego pozwolenia zintegrowanego nie zmieniają ustaleń dotyczących spełnienia wymogów wynikających z najlepszych dostępnych technik.

Analizując wskazane powyżej okoliczności, uznano, że zmiany przedmiotowej decyzji nie mieszczą się w definicji istotnej zmiany, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska. W związku z czym dokonano zmiany decyzji w trybie art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.).

Zgodnie z art. 10 § 1 KPA organ zapewnił stronie udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił wypowiedzenie się co do zabranych materiałów.

W świetle powyższego orzekłem jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję przysługuje stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Tarnobrzegu za moim pośrednictwem w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie należy składać w dwóch egzemplarzach.

Z up. STAROSTY

mgr Jan Kłodowski
DYREKTOR WYDZIAŁU
OCHRONY ŚRODOWISKA

Otrzymują:

1. Elektrociepłownia Mielec Sp. z o.o. ul. Wojska Polskiego 3, 39-300 Mielec
2. A/a

Do wiadomości:

1. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, Delegatura w Tarnobrzegu (ostateczna decyzja)
2. Minister Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa (pozwolenia.zintegrowane@mos.gov.pl) – 14 dni od daty wydania)

Dokonano zapłaty opłaty skarbowej w wysokości
253,00 zł w dniu 14 października 2015 roku na
rachunek nr **92 1020 4913 0000 9102 0118 7681**
Urzędu Miejskiego w Mielcu

